

SALVE

Švenčionių Mindaugo gimnazijos laikraštis

Vasaris, Nr. 12

Salve, mieli skaitytojai,

Štai prasidėjo kalendorinis pavasaris, nuglumėję Užgavėnės, Kaziuko mugė, labai smagiu rytmečiu prasidėjo Kovo 11-osios minėjimas gimnazijos kiemely. Abiturientams ir dešimtokams vis mažiau laiko lieka iki egzaminų ir įskaitų pradžios. O saulė lyg tyčia kyla vis aukščiau ir aukščiau, dienos ilgėja ir taip masina visus eiti į lauką. Bet čia ne apie mus – mes turime sėdėti prie knygų, tik retsykiais papramogaudami. Taigi, pasmalsaukime, ką mums atnešė 2014-ieji, dar žvilgtelėkim į besisukantį malūną, skaičiuojantį dienas iki egzaminų pradžios, dar pamąstykite apie gimnaziją ir save joje.

Su pavasariu!

Redakcija

Atėjo 2014-ieji

Kiekvienas žmogus turi puikią galimybę atversti naują gyvenimo puslapį. Ir šį puslapį kiekvienas galime parašyti geriau už praeitą. Tačiau, kad padarytume tai tinkamai, mes turime nuspręsti, kuo šie metai bus geresni, išskirti sau tikslus. Jei tiksliai nežinome, ko norime, į pagalbą, kaip ir kiekvienais metais, atskuba Seimo paruoštos „šperos“. Šiems, 2014-iesiems, paskirti keturi titulai. Pamėginkime juos panagrinėti ir galbūt suprasti.

2014-ieji – Oršos mūšio metai. Manau, kad daugelis, kaip ir aš, nežino, kas tai per mūšis. Tačiau sužinoję, jog šie metai – būtent šio mūšio metai, bent keli iš jų pasidomės istorija. Galbūt, tai ženklas pradėti labiau domėtis ir suprasti mūsų tautos istoriją, naikinti savo neišprusimą? Kadangi šiame prieš 500 metų vykusiam mūšyje su Maskvos Didžiąja Kunigaikštyste nugalėjo LDK, galbūt tai turėtų skatinti lietuvių patriotiškumą – meilę tėvynei?

2014-ieji – ir vaikų sveikatos metai. Tikriausiai tai reiškia, jog turėtumėte labiau rūpintis savo sveikata. Gal pasiryžti sportuoti ar nebevalgyti šlamšto? Tačiau... kodėl vaikų? Kodėl ne padoraus ar senyvo amžiaus žmonių? Ar jie neturėtų jaustis diskriminuojami? Juk jiems, atrodo, daug labiau reikia sveikatos... Bet ar tikrai? Aišku, baisu, kai suaugę žmonės stokoja sveikatos, tačiau vaikai... Juk jie – auganti karta! Valstybės ateitis! Jei vaikai jau dabar sunkiai kratosi ligų, kas bus vėliau? Ar ateities Lietuva taps neveiksnių ligonių kraštu? Galbūt šiuo titulu Seimas norėjo atkreipti dėmesį į pažangios – ATEITIES – Lietuvos kūrėjus – vaikus?

2014-ieji – teatro ir dainų šventės metai, todėl šiais metais tikriausiai neturėtume vengti vaidinti, šokti, groti, dainuoti. Galbūt reiktų įsitraukti į kokią nors neformaliąją bendraamžių veiklą? O gal pabandyti savarankiškai pasimokyti šokti ar groti koku nors instrumentu?

Galiausiai, 2014-ieji paskelbti Kristijono Donelaičio metais. K. Donelaitis – iš Mažosios Lietuvos kilęs lietuvių grožinės literatūros pradininkas, garsiosios poemos „Metai“ autorius. Šie metai – 300-osios jo gimimo metinės. Šis metų titulas turėtų skatinti gerbti, mylėti ir nepaprastai didžiuotis tėvyne, jos garsiomis asmenybėmis.

Taigi, viską susumavę, 2014-aisiais turėtume pradėti labiau domėtis istorija, sveikai gyventi, šokti, dainuoti, vaidinti, groti, būti patriotai – mylėti savo tėvynę.

Pavaduotoja Jūratė

Išvykos, renginiai

Kelionė į Vokietiją

2014m. vasario 16d. Švenčionėlių Mindaugo gimnazijos mokiniai Matas Šamšūra, Agnė Giedrytė, Elvina Valatkaitė, Ugnė Karneckaitė, Maryna Stolyarchuk bei penki mokytojai: Jelena Diatlova, Jūratė Guigienė, Gintaras Nalivaika, Zita Karneckienė ir Ona Baranauskienė vienai savaitei išvyko į Vokietiją su programa Comenius Exchange. Comenius programa - tai tarptautinis projektas, orientuotas į užsienio kalbų mokymąsi ir bendradarbiavimą. Į šį projektą įsijungė ne tik Lietuva, bet ir Lenkija, Rumunija, Italija, Ispanija, Turkija ir Vokietija.

Važiavome ne tik susipažinti su kita kultūra ir gerai praleisti laiką, bet ir naudingai praleisti visą savaitę.

Pirmadienis prasidėjo turiningai. Atkeliavę į mokyklą buvome šiltai sutikti ir ilgai nelaukę nuskubėjome į savo pirmąją pamoką, kuri truko netgi 67min. Pasisėmę mokslo žinių su nekantrumu ėjome stebėti sutiktuvių renginio. Pasiklausėme nuostabių dainų, įstabių balsų ir labiausiai mus sužavėjo šešėlių teatras. Gyvai jį matyti teko pirmą kartą, todėl tokie mokinių gabumai ir kūrybingumas labai stebino. Kupini įspūdžių ir naujų potyrių buvome pakviesti apžiūrėti mokyklos. Ekskursija buvo išties kerinti. Mokyklos aplinka tvarkinga, o dizainas stebino savo ryškumu ir spalvingumu. Gyva aplinka kvietė mokslui ir pažinimo troškimo. Mūsų laisvas laikas buvo skirtas mūsų naujiesiems draugams - susipažinimui, bendravimui, ilgiems pokalbiams. Šiek tiek geriau pažinę vienas kitą keliavome truputėlį pasilinksinti - pažaisti boulingo. Nuostabus vakaras, šilti žmonės, jauki atmosfera ir azartiškas žaidimas. Savaitė Vokietijoje prasidėjo puikiai.

Visą antradienio dieną praleidome Diuseldorfe. Ten susitikę su gidu vaikštinėjome po miestą ir susipažinome su jo istorija. Pamatėme daug įvairių ir žymių architektūros šedevrų. Kelionė buvo labai turininga, naudinga ir informatyvi kiekvienam iš mūsų: tiek mokytojams, tiek mokiniams.

Trečiadienį būtų lengviausia apibūdinti dviem žodžiais: raktai ir spynos. O jų tą dieną pamatėme labai daug. Turėjome galimybę pasisvečiuoti CES raktų ir spynų gamykloje, pamatėme gamybos techniką ir ypatumus. Nustebino tai, jog didžiąją darbuotojų dalį sudaro moterys. Kruopštumo ir rankų miklumo joms galima būtų pavydėti. Pamatę, kaip intensyviai vyksta darbas,

pamanėme, argi nebūtų puiku pamatyti rezultatą. Mūsų džiaugsmui, tokie norai buvo patenkinti, nes ekskursijos po įmonę pabaigoje visi gavome po šioje įmonėje pagamintą raktą kaip suvenyrą. Vėliau vykome į raktų ir spynų muziejų, kuriame mums parodė spynos veikimo principą ir senovines spynas. Turėjome galimybę atrakinti seną seifą, tačiau, savaime aišku, mums nepavyko. Po viso kultūrinimosi mes važiovome į mokyklą, ten turėjome paskaitą, kurią vedė ponas Leuschner. Jis mums papasakojo, kaip reikia teisingai parašyti CV ir netgi paskaitos pabaigoje su mokiniu iš Ispanijos suvaidino darbo interviu.

Ketvirtadienį turėjome ekskursiją Kiolne. Ten pamatėme nuostabaus grožio Kiolno katedrą. Mes turėjome galimybę apsižvalgyti jos viduje su gidu, kuris mums papasakojo apie katedrą ir jos istoriją. Nors kalbėjo angliškai ir visko nesupratome, klausyti buvo be galo įdomu. Po įdomaus turo visi galėjo lipti į šios katedros bokštą, tačiau išdrįso tik drąsiausi. Lipti siauru bokštu buvo baisu, bet kartu ir labai įdomu, nes pro jo mažus langelius matėme nuostabų vaizdą. O užlipus į patį viršų visas Kiolnas mums buvo kaip ant delno.

Paskutinę kelionės dieną - penktadienį - praleidome mokykloje. Atvykę mokytojai ir mokiniai dalyvavo pirmojoje pamokoje. Po jos vyko prezentacijų pristatymai "Jaunimas be sienų - migracija Europoje", kurias paruošė kiekvienos šalies atstovai. Visi šį darbą atliko skirtingai, žvelgdami iš skirtingų pozicijų. Po šios rimtos veiklos mokiniai iš visų šalių parodė savo sugebėjimus futbole, tačiau vienos laimėtojų komandos nebuvo, nes laimėjo visi. Na, o paskutinį vakarą Vokietijoje apsilankėme mokykloje surengtame karnavale. Mokytojai ir mokiniai linksminosi šokių aikštelėje, tik labai gaila, kad po linksmybių atėjo metas atsisveikinti vieniems su kitais.

Vokietijoje gerai praleidome laiką, pažinome kitą kultūrą, sužinojome daug naujo bei susiradome draugų. Čia gerai praleistas laikas visiems keliavusiems išliks atmintyje ilgam. O dabar nekantriai lauksime visų šalių atstovų balandžio mėnesį mūsų gimnazijoje.

Ugnė Karneckaitė, Švenčionėlių Mindaugo gimnazijos IIIa klasės mokinė

Šimtadienis

Vasario 21 dieną vienuoliktų klasių mokiniai į šimtadienio šventę pakvietė dvyliktokus, nes laikas pradėti atgalinį skaičiavimą iki starto – egzaminų pradžios. Buvo daug pasakojimų, dainų, šokių ir žaidimų, bet ką čia pasakoti, geriau pažiūrėkite, mes kelias akimirkas užfiksavome.

Tomas ir Justina

Ar reikalinga mokyklinė uniforma?

Po apklausų tamo.lt, pasikalbėjus gimnazijos tarybos posėdyje su tėvais, mokiniais ir mokytojais, tapo visiškai aišku, kad mokyklinė uniforma gimnazijoje yra reikalinga, kad jina turėtų būti tokia, kokia yra dabar, tik galbūt galima švarką pakeisti megztiniu ar kitu patogesniu dėvėti drabužiu. Teliko susirinkus, išdiskutavus, gerai viską pasvėrus, ypač įsiklausius į mokinių nuomonę nuspręsti, kaip uniformą dėvėti: kasdien, po pora mėnesių rudenį ir pavasarį ar dar kaip kitaip? Siūlau pažiūrėti, kaip mokyklinės uniformos dėvimos kitose mokyklose.

Vilniaus jėzuitų gimnazijoje yra taikomos griežtos uniformos dėvėjimo taisyklės. Mokykloje mokiniai privalo dėvėti uniformą visais metų laikais. Be uniformų mokiniai neapstatuojami gimnazijos valgykloje, bufete, bibliotekoje ir raštinėje. Taipogi už uniformos nenešiojimą skiriami direktoriaus išpėjimai. Sportinė apranga yra dėvima tik per sportinius užsiėmimus.

Vilniaus Užupio gimnazijoje yra dėvimos uniformos, tačiau mokiniai, surasdami daugybę „pateisinamų“ priežasčių, vengė jas nešioti, dažniausiai aiškindami, kad uniforma nepatraukli, nepatogi, nemoderni. Gimnazistai, visokiais būdais siekdami pabrėžti savo individualumą, net ir nešiodami švarkus, ėmė puošti aksesuarais ir kitais rūbais. Norint išspręsti šią problemą buvo atnaujinamas uniformų dizainas.

Vilniaus Žvėryno gimnazijoje uniformą privaloma dėvėti kasdien, o paskutinis mėnesio penktadienis – Švaros diena, tądien galima ateiti be uniformos. Klasei tvarkingai ir nuolat dėvint mokyklinę uniformą skiriama administracijos padėka, įvairūs prizai, o tendencingai ir piktybiškai pažeidžiant uniformos dėvėjimo taisykles su mokiniu gali būti nepratęsiama mokymosi gimnazijoje sutartis.

Šiaulių universiteto gimnazijoje taip pat uniforma privaloma ir dėvima kasdien. Šiltu metų laiku, esant patalpose aukštesnei temperatūrai, gimnazijos direktoriaus įsakymu leidžiama uniformos nedėvėti. Penktadienį gimnazijoje galioja „džinsų diena“ ir mokinio apranga neregamentuojama.

Vilniaus Antakalnio progimnazijoje uniformą privaloma dėvėti visus metus. Mokinių uniformų dėvėjimą kontroliuoja klasės auklėtojas. Mokiniams, gavę 3 pranešimus, siunčiamas pokalbio pas kuriojančią pavaduotoją. Kartą per mėnesį Mokyklinių uniformų darbo grupė tikrina, ar mokiniai dėvi mokyklinę uniformą. Mokslo metų pabaigoje mokyklos administracija pareigingiausiai klasei skiria apdovanojimą. Uniformos neprivaloma dėvėti penktadieniais ir nuo birželio 1d.

Gimnazistų uniformų pradininkė **Kretingos rajone – Jurgio Pabrėžos gimnazija**. Jos auklėtiniai dėvėti uniformas pradėjo ir vieni pirmųjų Lietuvoje. „Buvome pirmieji rajone ir vieni iš pirmųjų Lietuvoje, savo mokykloje įsivedę uniformas. Šį sprendimą priėmė mokinių taryba. Natūralu, kad nuomonių buvo visokių – buvo ir palaikančių uniformos idėją, ir besipriešinančių šiai minčiai. Tačiau dauguma nulėmė. Dabar patys gimnazistai prižiūri, ar visi nešioja uniformas – jos privalomos kasdien“, - pasakojo B. Mikienė.

Druskininkų „Ryto“ gimnazijoje Mokiniams gimnazijoje privalo dėvėti gimnazijos patvirtintą uniformą visus mokslo metus. Uniforma dėvima pirmadieniais - ketvirtadieniais. Be uniformos galima ateiti: penktadienį; nuo birželio 1d. , atsižvelgiant į oro sąlygas.

Taigi, mieli mokiniai ir tėveliai, pamąstykite, juk daugumoje gimnazijų mokyklinė uniforma privaloma, tai ugdo pagarbą gimnazijai ir jos tradicijoms, vidinę kultūrą, tai identifikuoja tapatybę, formuoja estetinį skonį, padiktuoja tam tikrą elgesį ir kt.

Gimnazijos tarybos nariai Aleksandras ir mokytoja Asta

Dabartinė gimnazijos uniforma

Įdomybės

*Bobutė turguje pardavinėja mėsą.
Pirkėjas klausia:*

- Kieno mėsa?
- Triušiuکو, vaikeli.
- O šviežia?
- Šviežia, vaikeli, dar vakar peles gaudė...

REDAKCIJA:

Korespondentai: Laura, Ilona, Kotryna, Ieva, Elvina, Erika, Evelina, Ugnė, Justina

Maketuotojai: Donatas, Aleksandr

Kuratorė: mokytoja Asta

Kontaktiniai duomenys: asta.cincikiene@gmail.com,
201 kab.

Kitame numeryje skaitykite

Svečiuose net du gimnazistai
Kaip nebijoti viešojo kalbėjimo
Mūsų jaunimo laisvalaikis
Gimnazijos įvaizdis
Sportas – sveikata ir pergalė